

VIDA PARROQUIAL

Del 15 al 22 de març 2020

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Via Crucis:** Tots els diumenges de Quaresma, a la parròquia a les 19h.

* **Mesures davant la situació provocada pel Coronavirus:**

Se suspelen les activitats previstes (conferències, cursos, catequesi, Vida Creixent, cinema..) durant les dues properes setmanes.

Per qualsevol dubte podeu trucar al tel. de la parròquia (937926144) o escriure un mail (santandreu473@arqbcn.cat).

***També inaugurarem un telèfon mòbil**, sobretot per missatges de whatsapp de la parròquia: Si hi voleu deixar el vostre contacte, us farem arribar missatges dels horaris, activitats o altres notícies de la parròquia.

696595703

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 11,30h. 20h. (castellà)

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (Capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

15 març 2020. Diumenge III de Quaresma. Cicle A. nº 11

Lectures: Ex 17, 3-7 Rm 5, 1-2. 5-8 Jn 4, 5-42

***EL SENYOR ÉS EL MUR QUE PROTEGEIX LA MEVA VIDA:
QUI EM POT ESFEREIR?*** (Salm 27)

Sant Damià de Molokai va ser anomenat “*el leprós voluntari*”, perquè per tal d'atendre aquells que estaven totalment abandonats, acceptà anar a viure amb ells i tornar-se leprós com ells. Un dia estava curant a un leprós i aquest li digué: “*Pare, no té por de contagiar-se?*” I ell respongué: “*Jo vull donar la meva vida per salvar la teva ànima*”.

En aquests dies de notícies tan intenses, la Paraula de Déu es far lluminós que ens mostra el camí a seguir: *Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist* (Filipencs 2, 4-5). Davant l'aparició d'aquesta crisi sanitària, prenguem les mesures prudencials per custodiar la salut, i vetllem per les necessitats dels nostres familiars i veïns més necessitats. Estiguem atents que a ningú li manqui l'assistència necessària tan corporal com espiritual.

Mantinguem-nos fermes en la pregària i en els sagraments. Sabem que la caritat excel·leix a totes les virtuts, que els bens espirituals són superiors als corporals, i que units al Crist ho podem tot (Joan 15, 5)... Que aquest recolliment forçós, de sabor quaresmal, ens faci forts en la fe i créixer en la intimitat amb Déu i amb la nostra família.

+ Mn. David Navarro Manich

En aquest camí quaresmal, a la primera lectura hem vist com, el primer diumenge, Déu crea l'home lliure, i, el segon diumenge, li dona una vocació; en aquest tercer diumenge, malgrat haver experimentat que Déu allibera de l'esclavatge, davant la dificultat hom comença a malfiar-se de Déu. Amb els qui es preparen pel seu compromís pasqual, avui veurem amb la simbologia de l'aigua la resposta de Déu:

→ **A la primera lectura**, l'aigua alliberarà de la set a tot un poble.

→ **A la segona lectura** descobrim: *«que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor»*.

→ **A l'evangeli**, ajudarà a reflexionar la samaritana sobre el sentit profund que té l'esperit de Déu per saciar la veritable set, perquè l'aigua viva esdevindrà imatge de l'Esperit de Déu que brolla de l'interior.

SET DE QUÈ, DESIG DE QUI?

L'Èxode ens fa veure com el camí de la vida no sempre és planer; les dificultats i les contradiccions viscudes ens poden fer perdre quin és el sentit de la vida, i així veiem com el poble escollit que anava a la recerca de la terra promesa, la duresa de la vida el porta al rebuig, a la protesta, això és el que representa viure la frustració de les aigües amargues i el poble cau en la temptació de dubtar de la presència de Déu com recorda el salm responsorial.

El pas per la vida és, doncs, com la travessa al desert, no es pot avançar sense aigua. Ara bé a l'interior de moltes persones la necessitat de l'aigua s'expressa amb el desig, o encara ho expressen més fort quan parlen d'estar assedegats; ¿però de què? Podríem posar exemples com riquesa, poder, afecte, justícia, reconeixement...

A la llum de la lectura de l'Èxode pot ser bo preguntar-se de què tinc set, què desitjo. Per la Samaritana el seu desig és estalviar-se d'anar al pou a buscar l'aigua, perquè ella, de moment, es queda arran de terra. El poble escollit ni es recordava per què havia estat escollit, quin era l'objectiu de la seva vida; i pot passar que també nosaltres ens oblidem, confrontats amb les

nostres frustracions, de la vocació a què hem estat cridats, i ens centrem en nosaltres mateixos. A la llum de la lectura de l'Èxode caldrà aprendre a confiar en Déu; és el camí per sortir d'un mateix. L'aigua per la travessa vindrà de Déu.

EL CAMÍ CAP A LA INTERIORITAT: LA SAMARITANA

A la lectura de l'evangeli d'aquest diumenge i dels dos que vindran, descobrirem, tres aspectes de la persona i de la missió de Jesús. El diàleg amb la samaritana ens presenta la simbologia baptismal de l'aigua. En el diàleg amb la samaritana és Jesús qui pren la iniciativa i qui anirà conduint-la cap a un aprofundiment de la seva realitat. Estem davant una catequesi que ajuda a traspasar una realitat quotidiana, frustrant i esclavitzant, per obrir la vida a l'interior on cal descobrir els desigs més pregonos i alliberadors. El diàleg passa de la constatació d'una situació material: tenir set, i d'enemistat,

jueus i samaritans no es fan, a la recerca d'una situació més satisfactòria que deixa en segon terme les dificultats quotidianes a la profunditat del pou d'Aigua Viva que és Jesús mateix i que satisfà plenament allò que manca més: «dona'm d'aquesta aigua»

I és llavors quan Jesús es revela a la dona com el Messies, l'Ungit, el Salvador. I aquí Jesús revela com n'és de proper Déu. Amb Jesús, Déu s'ha fet proïme, íntim i tira per terra tot prejudici, rivalitats entre pobles, de tal manera que amb la samaritana veiem que la vida malmenada queda sanejada. I és que amb la samaritana hi podem veure identificada la pròpia vida. És l'amor de què ens ha parlat la segona lectura quan deia: *«Déu...ha vessat en els nostres cors el seu amor»*. Amb aquesta experiència, la samaritana baixa al poble i dona testimoni del que ha descobert; i és molt remarcable que els samaritans, que n'han fet cas, creuen no pas per la seva paraula, sinó tal com acaba el text: *«Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit»*. Tots hem de passar per l'escolta de Jesús.